

לישראל דרוש ניתוח מציל חיים

שלחו להדפסה

כל מי שעיניו בראשו יודע שרבות מהצרות שלנו קשורות לכיבוש. הפכנו לחברה יהירה וגזענית, אדנותית ואלימה. מנהיגינו מתנהלים כאילו חרב הסרטן אינה מונחת על צוואר המדינה
דוד הראל

אין עתיד

איזה עתיד צפוי לנו פה? ארכיון צילום: שירן גרנות

לחצו כאן להגדיל הטקסט

יש לי חבר יקר, נ', בשנות ה-40 לחייו, שסבל תקופה ארוכה מכאבי בטן, קשיים בעיכול וחוסר תיאבון. את בקשות אוהביו שילך ויבדק דחה בתחילה. הכול בסדר, אמר. לא לדאוג. לבסוף נאות ונבדק. התגלה בבטנו גידול ממאיר, במצב שלא הותיר מקום לעיכוב נוסף. תוך יומיים הובהל לחדר ניתוח. קיבתו נכרתה וגם חלק מהוושט. במשך חודשים עבר נ' טיפולים קשים ומתישים, ונחלש ורזה באופן מבהיל. עכשיו, כשנה וחצי אחרי, מצבו טוב. הוא מתנהל כרגיל, תוך מגבלות מסוימות בענייני אכילה, ולמרות שבמקרים כאלה אין לדעת בוודאות, נראה שהסרטן מאחוריו. סיכויי לחיות בבריאות יחסית ולהגיע לשיבה טובה לא רעים כלל.

למדינתי היקרה י', בשנות ה-60 לחייה, סיפור קצת אחר. גם לה יש סרטן, מהמסוכנים ביותר. את זאת מרגישים מחצית מתושביה ויודעות היטב אומות העולם, אך היא עצמה מתעלמת. מנהיגיה טוענים שאין צורך בבדיקות ובביופסיות, ובוודאי שלא בנייתוח כריתה. הוא כואב ומסוכן, ולאחריו תהליך טיפולי ארוך ומייגע בו מרזים ומצטמצמים, נכנסים לדיכאון ומרגישים רע. אבל אפשר להסתדר לא רע גם בלי החלקים החשובים שייכרתו, והיתרון העיקרי הוא בכך שבעקבות ניתוח שכזה, אם יעשה היטב ובזמן, הסרטן יובס, בדיוק כמו אצל נ'.

עוד בערוץ הדעות של ynet:
[תנו לאחי הזדמנות / דנה אידיסי](#)
[פעם בשנה כמו געתון / אריאנה מלמד](#)

מצד שני

כיבוש - אין דבר כזה / עדי מינץ

מה שלא הצליח השמאל לעשות בקלפי, הצליח באמצעות עיוות המשפטי. דו"ח אדמונד לוי צודק ומוסרי. אנחנו שחררנו את יהודה ושומרון [לכתבה המלאה](#)

הכיבוש הממאיר החל להתפתח בקרבנו לפני 45 שנים. מעטים מאוד, בהם ישעיהו ליבוביץ', אורי אבנרי ודומיהם, זיהו את המחלה בוודאות כבר בראשיתה. עם השנים הביעו רבים דאגה וזעקו, אך גם כשהסימנים התרבו והיה ברור שמהו מאוד לא תקין בבריאותה של המדינה י', היא המשיכה לצרוך כולסטרוול ללא גבול, לעשן בשרשרת, ולהשמין מנחת בעזרת נדיבותה של ארה"ב. הבה נתעלם

מההיסטוריה של המחלה וממה שקדם לה, וכן מחלקם של הפלסטינים בה ומצרותיהם הם. כשחולים בסרטן לא חשוב מי אשם, וגם לא חשוב איזה אלוהים הבטיח מה, ולמי.

כל מי שעיניו בראשו יודע שרבות מהצרות במקומותינו קשורות לכיבוש, במישרין או בעקיפין, בדומה לשפעת ודלקות שונות אצל חולי סרטן: מחירי הקוטג' והדיר העולים, האי-שוויון האזרחי הבלתי נסבל ושנאת הזר הגואה. אך החשוב ביותר הוא אופיו המתפתח של העם הנבחר: הפכנו לחברה יהירה וגזענית, אדנותית ואלימה, זחוחה עד אימה.

מי שצריך הוכחות למה שהכיבוש עושה לנו אפילו בהפוגות שבין ההתפרצויות הנוראיות של המחלה, מוזמן לבקר בכפרים שבהם "גדר" הפרדה מנתקת משפחות משדות מחייתם, במחסומים שבהם מושפלים עד עפר נשים וילדים, או בשכונות לא-לנו שבהן צוות ישיבות והתנחלויות-זוטא חדשות לבקרים. לשגרה שכזאת אנו מחנכים את ילדינו.

הולכים לאבדון בטוח

ישראל, המתעקשת לחיות עם הסרטן הזה לאורך ימים, תביא על עצמה הרבה יותר מנזיפות בשגרירים. עם הזמן היא תוחרם על-ידי מדינות העולם, כולל ארצות הברית. אם נסרב ללחצה להצילנו על-ידי ניתוח, תיאלץ ידידתנו הגדולה להפסיק לנו את הזרמת החמצן הכלכלי. נראה אותנו אז.

בכאב עמוק עולה בקרבי קריאה חדשה

בפסוק ממשלי, "בנפול אויבך אל תשמח": חברי צוות "בנפול" (בנט, נתניהו, פייגלין, וליברמן) הם אויביי האמיתיים, ואין בי על כך כל שמחה. ארבעת אלה וחבריהם נלחמים במרץ נגד הצלת המדינה ממחלתה הכמעט סופנית. ממש כך. הם מתנגדים נחרצות לניתוח הכריתה ההכרחי, שכולנו - גם הם - יודעים בדיוק מהו, וממשיכים לייצר ולטפח גרורות ממאירות על כל גבעה.

מנהיגינו מתנהלים כאילו חרב הסרטן אינה מונחת על צוואר המדינה וכליה ואבדון אינם מונחים לפתחה. כשהמחלה מתפרצת בשטח במלוא עוצמתה הם מנסים לדכא בכוח את התסמינים, אבל לטיפול היחיד שיכול למגר את המחלה עצמה הם מסרבים, ובכך הם מבטיחים למדינתנו י' גורל נורא, הפוך מזה של חברי האהוב נ'.

אם יוכתרו למלכות בעוד חודשיים כל זה רק יילך ויחמיר. יידע כל מי שמצביע עבורם שהוא נותן ידו למניעת הצלתה של ישראל מאבדון איטי אך בטוח.

פרופ' דוד הראל ממכון ויצמן הוא חתן פרס ישראל ופרס א.מ.ת. וחבר האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים.

גולשים מוזמנים להציע טורים במייל הבא: opinions@y-i.co.il

תגיות: ישראל | הגדה המערבית | מתנחלים
[חזרה](#)